

C. B. Nimesstad: Jeg skal kun bemærke, at det forekommer mig her som flere Gange tidligere, at — hvad der er meget uheldigt, — de Herrer, som kæmpe saa stærkt for den almindelige Valgret, ikke have den Sands og det Sind for den almindelige umiddelbare Valgret, som de ved Tidernes Medfør have faaet for den almindelige middelbare Valgret. Jeg holder nu mere af at optræde som Forsvarer for den almindelige umiddelbare Valgret, at tale om den Valgret, som gjør sig gjældende ved Folkethingsvalgene, end om den middelbare, den indirecte Valgret, der gjør sig gjældende ved Landstingsvalgene; men det er maaskee en Smagsag.

Ville: Da den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) begyndte at omtale en væsentlig Mangel, som han havde opdaget i det foreliggende Grundlovsforslag, blev jeg unægtelig noget betænkelig; thi det kunde dog være, at der havde fundet en lille Overseelse Sted, og at vi i Virkeligheden befandt os i det ubehagelige Tilfælde at staae ved den endelige Behandling af Grundlovsforslaget, uden at vi kunde vedtage det, fordi der var begaaet en eller anden Feil deri; men jeg skal ikke nægte, at denne dybe Betyrning blev betydeligt lettet, da jeg hørte, hvad det var for en Feil, som det ærede Medlem havde opdaget. Feilen ligger i Grundlovsforslagets § 37, og han yttrede derom, at denne Paragraph afgav et Vidnesbyrd om den skjodesløse og jammerlige Maade, hvorpaa dette Forslag tidligere var blevet behandlet. Dersom det nu virkelig var Tilfældet, at nogen Feil var begaaet, saa maatte et meget stort Ansvar falde over paa det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, der har siddet her i denne Sal i Rigsdagens Folkething og deeltaget idetmindste i 6 af de 30 Behandlinger, som denne Sag har været undergivet, han vilde have et stort Ansvar ved at have holdt tilbage til dette Tidspunkt en saa væsentlig Indsigelse og Anke som den, han nu har fremført, saaledes, at det Jammerlige og Skjodesløse, naar ellers disse Udtryk med Føje skulde kunne anvendes, da som et Regnbad vilde styrte ned over det ærede Medlems eget Hoved. Men, naar man

vil see lidt nærmere efter, hvad det er for en Feil, der skulde være begaaet, saa kan man ikke andet end finde denne Opdagelse i høi Grad karakteristisk for den vilde Jagt, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds anstiller for at finde Argumenter mod denne Forsatningsag, der for ham er bleven til et fuldstændigt Ulykke, til Noget, han ikke længere bebømmer med Forstandens, men udelukkende med en ophidset Phantasies Blif. Han har udfundet, at der staaer i denne § 37, at medens i Kjøbstæderne en særegen Valgret skal være knyttet til Skatteafgiften, staaer der i Slutningen af Paragraphen, at ude paa Landet indtræder den særlige Valgret for dem, der i det sidste Aar have ydet det høieste Bidrag til Stat og Amtskommune. Og — siger han — der staaer „Bidrag“. Hvor ræfselfuldt! Nu kan man gaae hen og købe Valgret ved at yde saa store Bidrag, som fornødent gjøres. Ulykken vilde nu, selv om det forholdt sig saa, ikke være meget stor; thi jeg har den Forestilling, at ikke ret Mange ville finde sig foranledigede til at yde saa store Bidrag til Stat og Amtskommune, at de derved kunne tilkøbe sig Valgret. Og i alt Fald, hvis det kunde gjøres, vilde det jo være et Middel til at forebygge nogle af de store Under, som det ærede Medlem og hans Venner frygte af denne Grundlov; thi da kunde den menige Almue slaae sig sammen og lade et eller andet Medlem af sin Midte udrede saa Meget, yde et saa stort Bidrag, at han kom paa lige Fod med de høiere besattede Valgere i den paagjældende Kreds. Men det forholder sig nu saa mærkeligt, at, dersom der er noget Jammerligt og Skjodesløst i, at vi have ladet dette Udtryk staae i det foreliggende Grundlovsudkast, saa have vi levet under Jammerlighed og Skjodesløshed lige siden 1849. Der er nemlig det Mærkelige, at vi i vor Valglov af 16de Juni 1849 finde netop Ordet „Bidrag“. Dersom de Herrer vilde tage Valgloven af 16de Juni 1849 for sig, saa ville de finde, at der er sagt i det Capitel, der omhandler Valgbarhedslisterne til Landstinget — jeg tør vel tillade mig at oplæse denne Lovparagraph —: „Ved Beregningen af det anførte Afgiftsbeløb komme ikke blot alle de sædvanlige Skatter og Afgifter vedkommende Dyere